

飲水思源

yǐn shuǐ sī yuán

“No oblidar els orígens, ser agraït amb allò que t’ha fet possible.”

CURS 2025/26
IMPRESSIÓ I GRAVAT
CLARA PEDRÓS RODRÍGUEZ
CLPEDROR42@ALUMNES.UB.EDU
NIUB: 20969491
GRUP 1A

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ
2. METODOLOGIA
3. EXPLORACIÓ CONCEPTUAL
4. GRAVATS DEFINITIUS.

Abstract

El projecte de gravat parteix d'un objecte quotidià: un pot d'infusions adquirit a la Xina durant un viatge de retorn al país d'origen. Les infusions utilitzades —flors senceres de meigui cha (玫瑰茶) i baies de heigouqi (黑枸杞)— esdevenen el punt de partida del treball, per reflexionar sobre els conceptes d'infusió i de te, sobre la transformació de la matèria, memòria i identitat. Més enllà del seu ús funcional, la infusió s'entén com un procés simbòlic d'extracció, ofegament de viatge i canvi d'estat, una metàfora del procés d'adopció i del desplaçament cultural.

El treball vincula l'origen del te a la Xina amb una experiència vital íntima, explorant el paral·lelisme entre el viatge històric d'aquesta beguda i el trajecte personal com a persona adoptada. A través d'un llenguatge visual orgànic i fluid, inspirat essencialment en el dibuix tradicional xinès, les obres busquen representar aquest procés de transformació. En un conjunt, el treball es construeix com una narració sobre l'origen, el canvi i la permanència de l'essència dins d'un país que t'acull com un més.

Keywords

Identitat, memòria, infusió, cultura xinesa, adopció

1. Introducció

Aquest treball neix de la voluntat de voler transformar un objecte aparentment senzill, del viatge que vaig fer divuit anys després a la ciutat on vaig néixer. Soc adoptada i des que vaig partir que no hi tornava. L'objecte escollit és un pot d'infusions comprat a la Xina, que conté flors i baies senceres —a diferència de les infusions triturades habituals a Occident— i que, en ser infusionades, experimenten una transformació visual lenta i delicada. La flor tancada s'obre dins l'aigua, el color es dispersa i el líquid es tenyeix progressivament, deixant un rastre subtil.

A partir d'aquest objecte, el projecte s'endinsa en una reflexió sobre el significat ampli del concepte d'“infusió”, no només com a pràctica quotidiana, sinó com a metàfora per parlar d'una vida. Aquesta investigació es vincula directament amb la meva pròpia experiència com a persona adoptada: vaig néixer a la Xina i vaig créixer en un context cultural occidental, sense records directes del meu origen. Amb el pas del temps, ha sorgit la necessitat de reconnectar amb aquestes arrels des d'una mirada curiosa, respectuosa i creativa.

El te esdevé així un símbol de viatge, transformació i identitat híbrida. Igual que aquesta beguda ha viatjat, s'ha adaptat i s'ha integrat en altres cultures sense perdre completament la seva essència, el projecte explora com les persones també ens transformem en canviar de context. Mitjançant el dibuix, el gravat i l'ús de la fusta com a suport, el treball construeix una narració visual que uneix història, natura i experiència personal, amb la voluntat de generar un espai de diàleg entre origen i destí, passat i present.

2. Metodologia

2.1 Mapa d'idees

Parlant amb la professora a l'aula, vaig voler buscar la relació que aquesta beguda establiria amb la meva vida personal, per tal de fer un treball més íntim i significatiu, en què pogués descriure una part de mi o alguna vivència pròpia.

Les infusions les vaig comprar a la Xina, durant un viatge que em van regalar els meus pares pels meus divuit anys. Va ser un gest molt especial per a mi, ja que es tracta del país on vaig néixer i, divuit anys després, podia finalment conèixer d'on vinc amb els meus propis ulls. Soc una persona adoptada, i com que ho van fer quan encara era un nadó, no tinc records del meu passat. Tampoc mantinc cap vincle directe amb la tradició, la història o la cultura xinesa, més enllà de la meva sang i les meves faccions. Així i tot, des de fa temps sento una curiositat profunda per saber-ne més i per construir algun tipus de connexió amb aquest origen.

Per tant, vaig decidir orientar el treball cap a la memòria i la identitat, utilitzant l'objecte com a punt de partida per narrar, de manera simbòlica, el procés d'adopció. És un tema que em toca molt de prop i que forma part essencial de qui soc. Les il·lustracions que he realitzat s'inspiren principalment en les flors usades per fer te a la Xina, tractades amb una estètica orgànica i fluida. També hi he integrat referències històriques sobre l'origen del te, amb la intenció de crear un conjunt que uneixi el passat cultural i la meva pròpia història personal.

2.2 Suport i formalització

Simbòlicament, la fusta està vinculada en un dels cinc elements o “Wu Xing”, que està intrínsecament vinculat en la filosofia xinesa i cultura, representant els aspectes fonamentals de l’existència del món natural. Els elements són la fusta, el foc, la terra, el metall i l’aigua. Aquests elements representen més que unes substàncies físiques, encarnen els principis que guien diversos dominis de la vida, incloent-hi l’art, la medicina i també la política.

En l’art Xinès, els cinc elements ofereixen en un ric teixit de simbolisme i significat, influenciant tant l’expressió artística com el desenvolupament temàtic. Cada element posseeix atributs i associacions úniques. La fusta està associada amb el creixement, la vitalitat i la creativitat i en l’art transmet harmonia dins la natura i reflecteix el caràcter cíclic de la vida.

Per tant, l’ús de la fusta com a suport es converteix en una part essencial i simbòlica per entendre la profunditat de les tradicions artístiques xineses, més enllà de la part estètica. Pictòricament, a l’hora de gravar els dibuixos i provant les diferents tècniques la que més m’ha agradat com quedava el resultat final ha estat la fusta. Genera una textura força interessant i imperfecta que trobo que queda adient amb la temàtica proposada. [3]

Els cinc elements: “Wu Xing”

He fet ús de paper de bambú per l'estampació de les peces. Aquesta ha estat una decisió clau conceptualment per la història que hi ha en aquesta planta. El bambú té una història llarga a la Xina on el seu ús es remunta al segle XI abans de crist. En la cultura tradicional Xinesa el bambú, és un símbol dels valors tradicionals on ha estat representat en moltes de les pintures com a peça central. [4]

La lectura i la disposició de les peces estan pensades de manera que la lectura sigui de dalt a baix i a continuació d'esquerra a dreta. Aquesta proposta està pensada perquè l'escriptura xinesa es llegeix de dalt cap a baix. La proposta pictòrica de l'obra consisteix en una història no escrita, però volia forçar aquesta distribució de l'espai. Quan canvia el format i es llegeix d'esquerra a dreta és quan ja el té ha arribat a occident, per tant, la lectura de la peça també canvia.

[3] Lim, Y. (2024, Novembre 8). The Symbolism of the Five Elements in Chinese Art. <https://chinese.mythologyworldwide.com/the-symbolism-of-the-five-elements-in-chinese-art/>
[4] Bambú chino | Cultura e Historia del Bambú Chino | CLI. (2024, October 29). Chinese Language Institute (CLI). Retrieved January 14, 2026, from <https://studycli.org/es/chinese-culture/chinese-bamboo/>

3. Exploració conceptual

El te és una pràctica originada a la Xina fa aproximadament uns sis mil anys. Al llarg dels segles, aquesta beguda es va popularitzar a Occident, especialment al Regne Unit, i des d'allà es va estendre a la resta d'Europa i a les colònies. Es tracta d'una beguda lleugera i plena de beneficis per a la salut, però, més enllà d'això, per a mi representa un vincle simbòlic amb la meva pròpia història personal, com a persona que ve d'un altre país.

Tot i els meus orígens orientals, culturalment em sento més propera i s'estableix un vincle més fort a la tradició catalana i espanyola, ja que és aquí on he crescut i m'he format com a persona. Amb el temps, però, he començat a sentir la necessitat de reconnectar amb les meves arrels, no des d'un sentiment de manca, sinó des d'una mirada curiosa i respectuosa, amb el desig d'aprendre més sobre el meu origen i la meva gent.

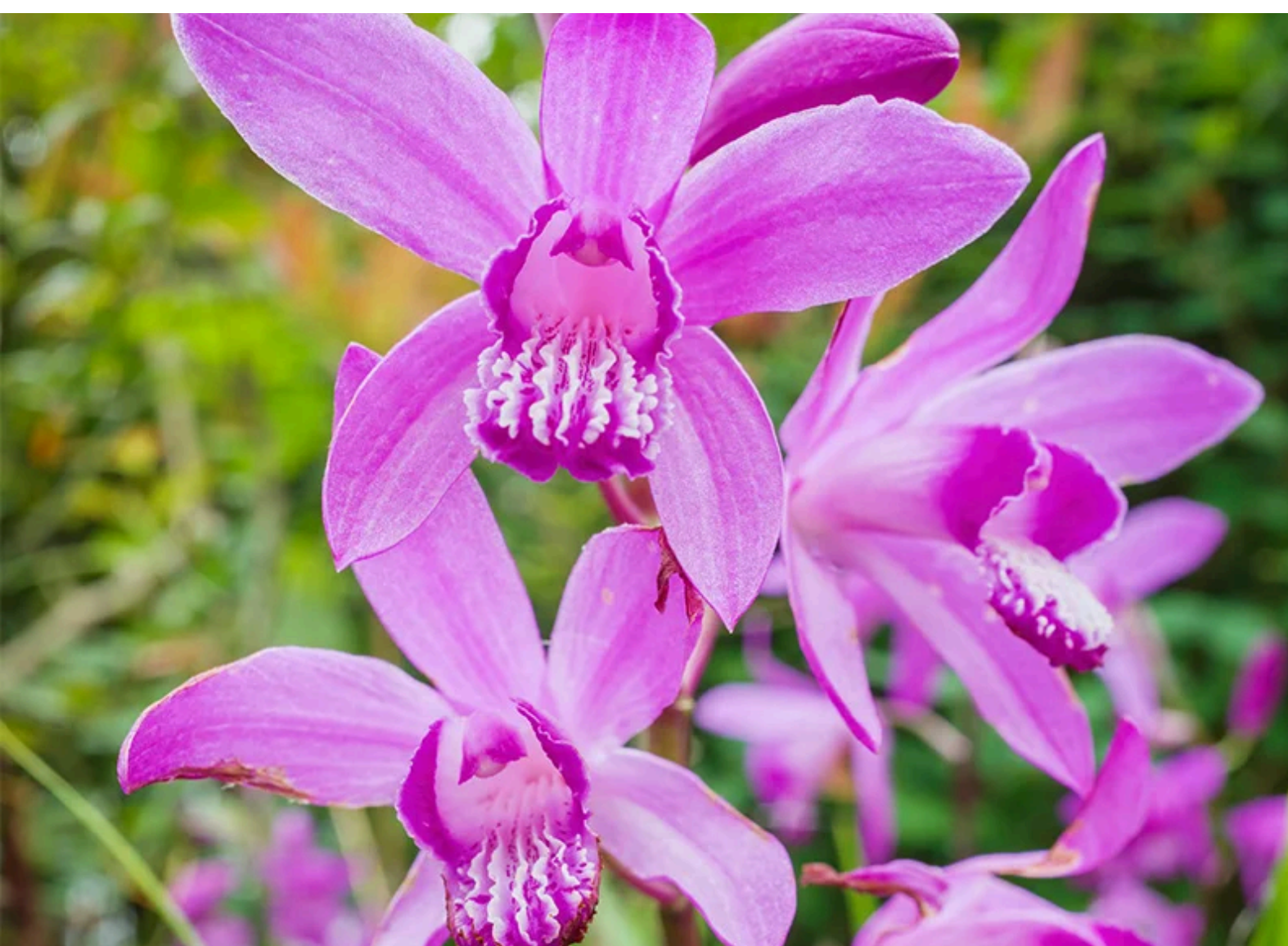
En aquest sentit, el te s'ha convertit per a mi en una metàfora de transformació i d'identitat. Igual que les plantes que canvien de forma i d'essència quan són trasplantades a un altre entorn, les persones també ens transformem quan canviem de lloc, de llengua i de cultura. El te ha viatjat, s'ha barrejat i s'ha adaptat, però mai ha perdut del tot la seva essència. I aleshores em pregunto: com es viu aquest procés de canvi dins de nosaltres mateixos? Què queda, i què es transforma, quan intentem tornar a les nostres arrels? L'art de la preparació del te a la Xina es tracta d'un procés meticulós. Involucra tindre cura en la selecció de les fulles del te, temperatura d'aigua apropiada i un temps precís de temps d'ebullició diferent. Aquest procés genera un paral·lelisme; el te en si es tracta d'un ritual i d'un procés lent que requereix temps, preparació i molta cura, com l'adopció d'un nen.

La proposta que desenvolupo consisteix en una sèrie de dibuixos que narren, d'una manera simbòlica i poètica, el meu procés d'adopció. Per realitzar-la, ho he fet mitjançant a través del recorregut del te a la Xina fins arribar a Europa, inspirant-me en l'estètica i l'estil del dibuix tradicional xinès.

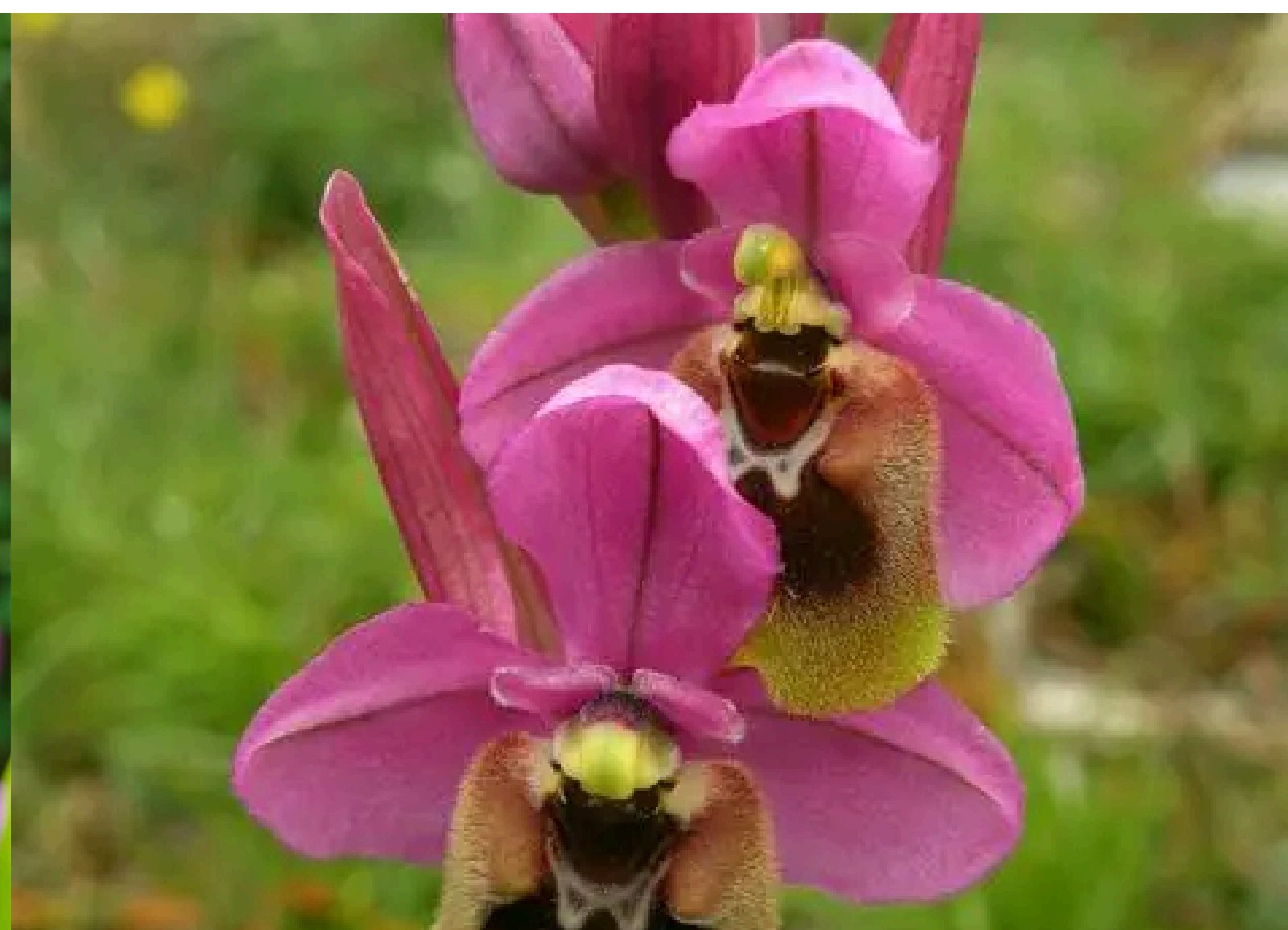
El meu objectiu és establir un paral·lelisme entre el viatge del te, que neix en un lloc concret i, amb el pas dels segles, viatja i es transforma fins a occidentalitzar-se, i el meu propi trajecte vital, com a persona que també ha viscut un procés de canvi i adaptació cultural. Vull que aquest projecte funcioni com una metàfora visual, on el te representi el "jo": una essència que, tot i transformar-se, conserva part del seu origen.

La idea és crear diverses obres interconnectades que permetin narrar aquest viatge personal i simbòlic, mostrant com l'origen i el destí es barregen, s'entrellacen i dialoguen. Durant el procés de recerca, vaig descobrir que una de les flors que s'utilitzen per fer te a la Xina són les orquídiades, tot i que no és gaire comú. Aquesta troballa em va resultar especialment significativa, ja que el nom que em van posar a l'orfanat i que apareix al meu passaport xinès és Yí Xiao Lan, que es tradueix com a "petita orquídia".

A partir d'això, vaig començar a investigar les diferències entre les orquídiades xineses i les occidentals, observant com cada varietat reflecteix el seu entorn cultural i natural. Aquesta comparativa esdevé una metàfora visual del meu propi contrast identitari, entre l'origen oriental i la vida occidental que m'ha format.

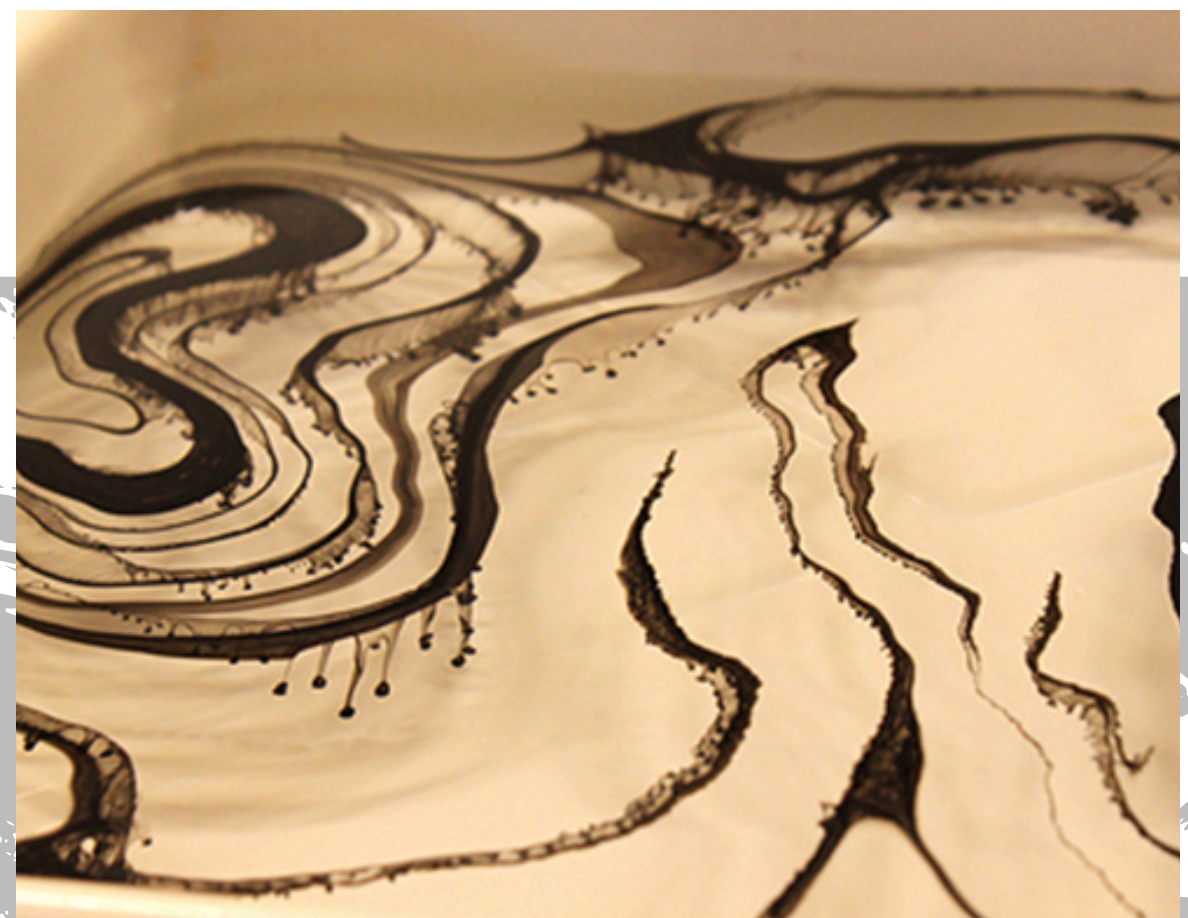
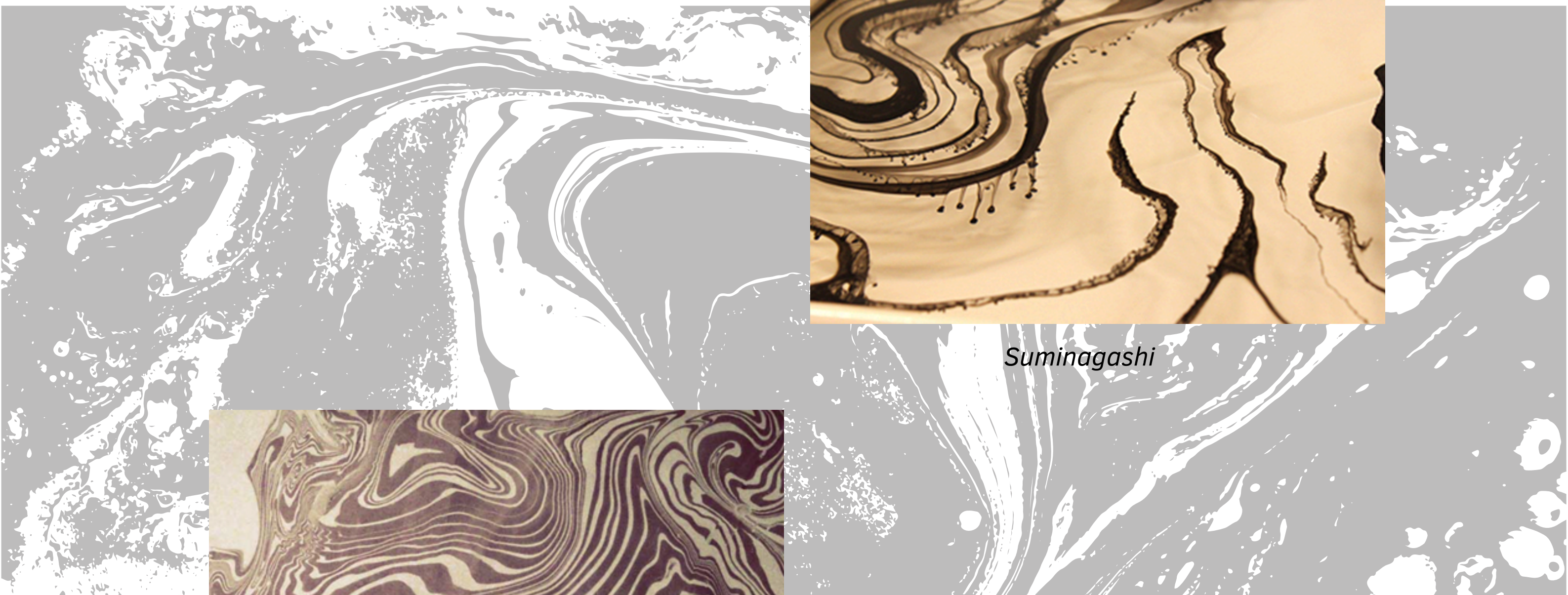
Orquídiades xineses

Orquídiades espanyoles

Visualment, m'he inspirat en la tècnica del marbrejat en paper. En japonès es coneix com a suminagashi, que data d'entre els segles XI i XII i es tradueix literalment com a “tinta que flota a l'aigua”. És una tècnica d'estampació en què es vessa tinta negra i un agent dispersant sobre la superfície de l'aigua, i després es transfereix al paper, obtenint així un dibuix o patró. Es diu que els seus orígens es poden remuntar a l'Extrem Orient: durant la dinastia Ming de la Xina i al Japó antic.[1]

A causa de la naturalesa del medi, la tinta flueix ràpidament i és difícil controlar-ne el recorregut. Tot ho pot alterar, fins i tot la mateixa respiració o qualsevol factor extern del nostre entorn, com l'aire o qualsevol moviment. Per això és important trobar un moment tranquil, aturar-se i submergir-se plenament en el suminagashi. . [2]

Suminagashi

Suminagashi

[1] Cambridge Room. (2011, Decembre 13). A Brief History of Marbled Paper: A Cambridge Room Exhibition. <https://thecambridgeroom.wordpress.com/2011/12/13/a-brief-history-of-marbled-paper-a-cambridge-room-exhibition/>

[2] Madrid, R. (2025, Juny 5). Amelia García: tradición y nueva expresión a través del Suminagashi. <https://vein.es/amelia-garcia-tradicion-y-nueva-expresion-a-traves-del-suminagashi/>

3.1 Referents

Un dels autors que ha influenciat la meua obra es tracta de Katsushika Hokusai. Es tracta de l'autor que he fet el treball de recerca. Les seves obres m'han servit com a referent perquè treballa la xilografia i en respecte al seu estil de dibuix. Pictòricament, no es tracten d'obres realistes, sinó més tirant cap a il·lustratives on hi ha una clara estilització de la natura.

Gakkin es tracta d'un tatuador de "Blackwork" que centra el seu estil en el neo-tradicional japonès. S'inspira en elements de la cultura japonesa: flors, símbols, mitologia... i ho porta dins del seu terreny redissenyant-los i utilitzant el negre com a color principal i de vegades un color, que ve a ser el vermell per ressaltar alguna part o detall important. M'ha inspirat profundament en la mesura de portar tot el simbolisme i la tradició xinesa transformant-la en el meu propi estil pictòric

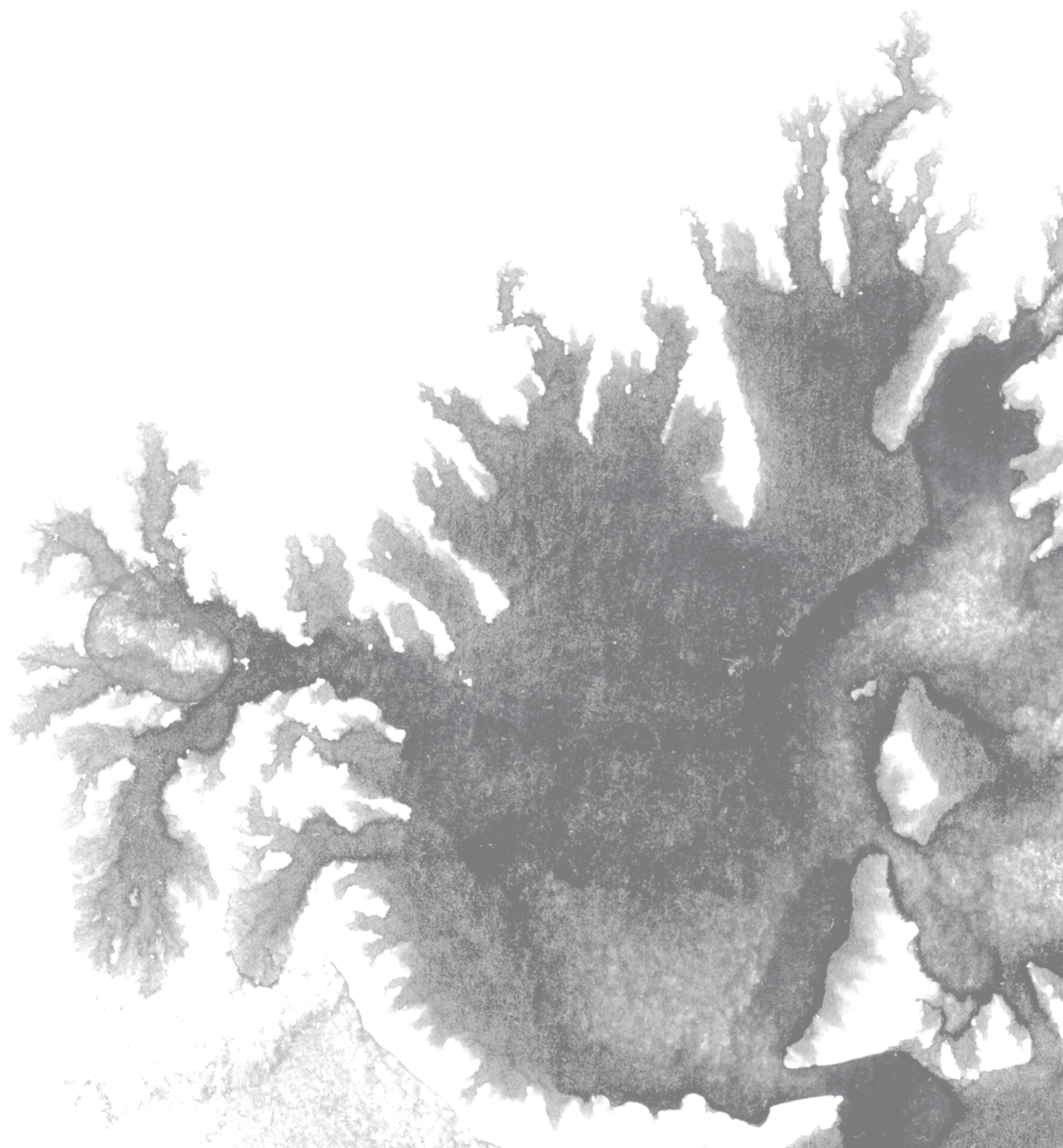

*La cascada Amida a la Vila de Kiso.
Katsushika Hokusai. 37 x 25 cm*

Tatuatge realitzat per Gakkin.

4. Gravats definitius

饮水思源 (Yǐn shuǐ sī yuán)

2026

Xilografía a dos tintas (negro y marrón)

Papel de bambú Awagami

A3

Copia única (1/1)

Clara Pedrós Rodríguez

饮水思源 (Yǐn shuǐ sī yuán)

2026

Xilografía a dos tintas (negro y marrón)

Papel de bambú Awagami

A3

Copia única (1/1)

Clara Pedrós Rodríguez

饮水思源 (Yǐn shuǐ sī yuán)

2026

Xilografía a dos tintas (negro y marrón)

Papel de bambú Awagami

A3

Copia única (1/1)

Clara Pedrós Rodríguez

饮水思源 (Yǐn shuǐ sī yuán)

2026

Xilografía a dos tintas (negro y marrón)

Papel de bambú Awagami

A3

Copia única (1/1)

Clara Pedrós Rodríguez

4.1 Disposició de les peces

